DAILY
اراده
د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

سال ششم شماره ۶۹
شماره مسلسل ۹۳۶
شنبه ۲۹ دلو ۱۳۸۴ هـ ش
۱۹ محرم الحرام ۱۴۲۷ هـ ق
18 February, 2006

PROPERTY OF ACKU
AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C
سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ ش

کرزی از پاکستان خواهان تحویل دادن مظنونان به تروریزم شد

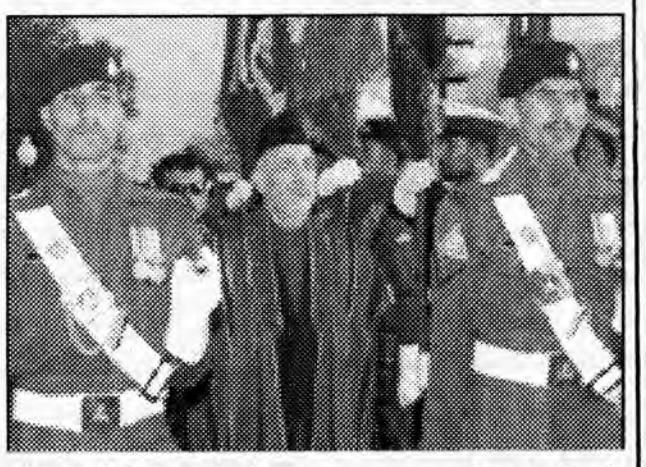

حامد کرزی رئیس جمهور کشور که از پاکستان دیدن می کند، فهرستی از افراد مشکوک به وابستگی به طالبان و گروه های ضد دولتی را به مقامات پاکستانی تحویل داده و خواهان تحویل آنها به افغانستان شده است. مقامات افغانی به بی بی سی گفته اند که این افراد در حملات خشونت بار ماه های اخیر در افغانستان دست داشته اند.

به گزارش ظفر عباس خبرنگار بی بی سی در اسلام آباد، جلوگیری از ورود افراد وابسته به گروه های افراطی به خاک افغانستان، محور اصلی مذاکرات حامد کرزی با مقامات پاکستانی بوده است.

جنرال عبدالرحیم وردک وزیر دفاع که رئیس جمهور کشور را در دیدار از پاکستان همراهی می کند، فهرست یاد شده را حاوی نام افرادی دانسته که در مناطق مرزی پاکستان مستقرند و اظهار امیدواری کرده که دولت پاکستان افراد مذکور را به افغانستان تحویل دهد.

روشن نیست که در فهرست مزبور نام چه افرادی آمده است، اما مقامات می گویند که این فهرست پس از گفتگوی مفصل حامد کرزی با پرویز مشرف رئیس جمهور پاکستان به مقامات پاکستانی تحویل داده شده است.

ص ۴

توافق رسمی بر سر احداث خط لوله گاز ترکمنستان به پاکستان

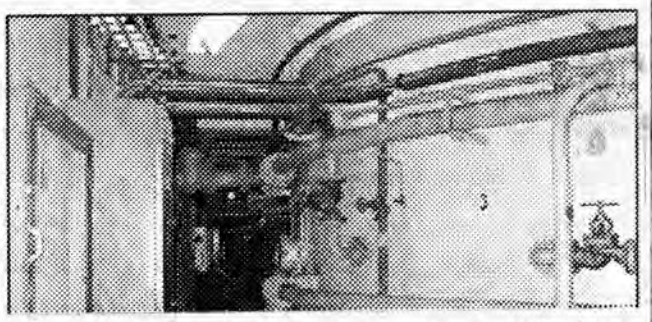

سه دولت افغانستان، پاکستان و ترکمنستان موافقت رسمی خود را با احداث خط لوله ای که گاز ترکمنستان را از طریق خاک افغانستان به پاکستان منتقل خواهد کرد اعلام کرده اند.

گفته می شود که هند نیز علاقه خود را به احداث این خط لوله ابراز کرده است.

ص ۴

دوه تنه ازبکان له تروریستانو سره په تړاو ویلې شول

پاکستاني استخباراتي مامورین وایي نیول شوي ازبکستانیان د طاهر یولداش پلویان دي. یولداش د القاعده د تروریستي ډلې وفادار غړي ښودل شوي دي. دا دوه تنه نیول شوي کسان د پاکستان په میرانشاه سیمه کښې د تلاشي په یوه پوسته کښې لمړي ودرول شول او وروسته بیا د تروریستانو ګمان پرې شو.

۴مخ

د پاکستان له بند نه را خوشې شوي بنديان کابل ته راورسيدل

بنديان چه شمیره یې تر ۵۰۰ تنو لوړه وه وروسته له هغه کابل ته راورسیدل چې پاکستان ته د حامد کرزی له سفر څخه یوه ورځ مخکې راخوشې شوي وو. بنديان وايي په پاکستاني بند کښي ورسره سخت چال چلند شوي. له بلوري پاکستاني چارواکي وايي خوشي شوي بنديان په دې دليل نيول شوي وو چه پاکستان ته يې د تتو قانوني اسناد نه درلودل.

مشکل دیوارها و موانع در کابل هنوز هم حل نگردیده

بر اساس حکم حامد کرزی رئیس جمهور کشور قرار بود موانع که در برخی از جاده های شهر کابل از سوی نهادهای داخلی و خارجی گذاشته شده اند بر داشته شوند اما با گذشت دوماه درین مورد اقدام جدی از سوی مسوولین صورت نگرفته است، دیواره ها و موانع سمنتی که بمنظور حفاظت از ساختمان های دفاتر در برابر حملات احتمالی در سرک های کابل گذاشته شده است باعث نارضایتی شهریان کابل گردیده است.

ص ۴

حمله به عضو شورای ولایتی بلخ

مقامات در ولایت بلخ در شمال می گویند یک عضو شورای ولایتی از یک سوء قصد جان سالم بدر برده است.

امیر محمد ضیایی، عضو شورای ولایتی بلخ، نیمه شب گذشته هدف پرتاب یک نارنجک قرار گرفت، اما این حمله هیچ آسیبی به وی نرساند.

به گفته آقای ضیایی، این حادثه زمانی روی داد که وی به خانه آبایی اش در ولسوالی شولگره ولایت بلخ سفر کرده بود.

ص ۴

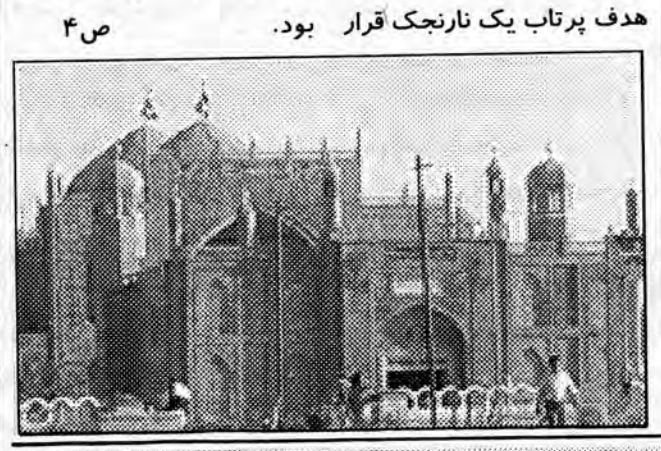

د پاکستان له بند نه را خوشې شوي بنديان کابل ته راورسيدل

بنديان چه شمیره یې تر ۵۰۰ تنو لوړه وه وروسته له هغه کابل ته راورسیدل چې پاکستان ته د حامد کرزی له سفر څخه یوه ورځ مخکې راخوشې شوي وو. بنديان وايي په پاکستاني بند کښي ورسره سخت چال چلند شوي. له بلوري پاکستاني چارواکي وايي خوشي شوي بنديان په دې دليل نيول شوي وو چه پاکستان ته يې د تتو قانوني اسناد نه درلودل.

مشکل دیوارها و موانع در کابل هنوز هم حل نگردیده

بر اساس حکم حامد کرزی رئیس جمهور کشور قرار بود موانع که در برخی از جاده های شهر کابل از سوی نهادهای داخلی و خارجی گذاشته شده اند بر داشته شوند اما با گذشت دوماه درین مورد اقدام جدی از سوی مسوولین صورت نگرفته است، دیواره ها و موانع سمنتی که بمنظور حفاظت از ساختمان های دفاتر در برابر حملات احتمالی در سرک های کابل گذاشته شده است باعث نارضایتی شهریان کابل گردیده است.

ص ۴

نشر تصاویر کشتار دسته جمعی

تازه ترین تصاویر کشتار دسته جمعی در وزیرستان شمالی از طریق تلویزیون طلوع نمایش داده شد که ظاهراً کشته شدگان این رویداد مخالفین گروه طالبان والقاعده هستندکه از سوی قبایلیان وزیرستان شمالی به قتل رسیدند، این رویداد حدود یکماه پیش در وزیرستان شمالی رخ داده است وزیرستان شمالی از جمله عمده ترین پایگاه های نیروهای طالب والقاعده در مناطق قبایلی به حساب میروند گفته میشود شماری از رهبران القاعده و گروه طالبان در این مناطق مخفی شده اند به همین ترتیب بر بنیاد گزارش های مراکز آموزشی و نظامی و مدارس تقویه بنیاد گراها هم چنان درین مناطق وجود دارند حکومت مرکزی پاکستان بیش از ۷۰ هزار نیروی نظامی اردوی خویش را در حوزه قبایل جهت جلوگیری از ورود هراس افگنان به خاک افغانستان مستقر ساخته است.

ص ۴

دو پولیس کشته و دوتن دیگر زخمی گردید

در نتیجه حمله گروه از شبه نظامیان مسلح بر نیروهای پولیس در ولسوالی میوند ولایت کندهار شب گذشته دو تن از ماموران پولیس کشته و دو تن دیگر مجروح شدند رئیس پولیس شاهراه راه کندهار گفته است شبه نظامیان وابسته به گروه طالبان در اجرای این حمله دست داشته اند.

رادیو آزادی

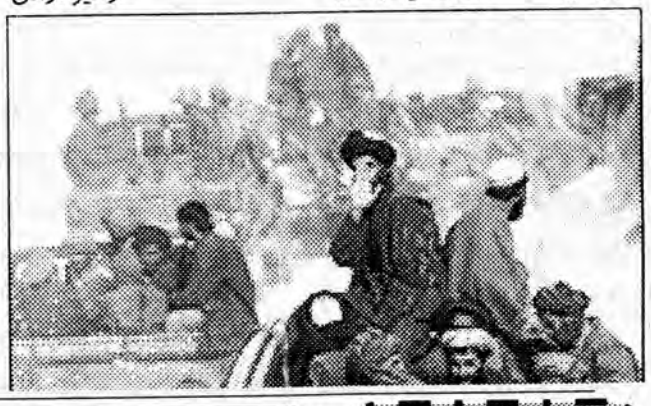

بتاجکستان بریښنا به دافغانستان په خاوره کې ایران ته ځي

دهیواد له خاوري د تاجکستان د بریښنا لیږدول ایران ته د خبرو توده موضوع ده. د دې ۲۰۰ ملیون ډالري پروژې پر سر د تاجکستان په پلازمینه دوشنبې ښار کې د افغانستان ایران او تاجکستان د بریښنا وزیران سره خبري کوي. د دې پروژې په اساس به د تاجکستان نه ایران ته بریښنا ولیږدول شي. ایران دخپل اتومي پروګرام پر سر د نړیوالو له خوا له سختو فشارونو سره مخ دی او وایي چې دا کار به د رواني فبروري میاشتي په ۲۰ مه پیل کړي.

۴مخ

چرا حقوق عده ۶ از کارمندان دولت اعاده نمیشود؟

ص ۳

د کلونو او پیښو کښې خدای په نامه

سرمقاله

مسأله، زندانیان افغانی در پاکستان فراموش شده است!

سفر آقای کرزی به پاکستان و دیدار وی با پرویز مشرف آنگونه که از بیانات آقای کرزی بر میآید، پیامدهای موثری خواهد داشت! آنگونه که پیداست توافق های نیز میان دو کشور صورت گرفته که این توافقها در مسایل امنیت، مبارزه هماهنگ با تروریزم و تجارت بیشتر متمرکز بوده است. در حالیکه امیدهای به پیآمدهای این سفر معطوف شده، اما موارد دیگری هست که میتواند بر روی آن مکث کرد، یکی از آنجمله، مسأله، سرنوشت زندانیان افغانی است که روزنامه اراده چندین بار روی آن تأکید کرده است.

نخست اینکه رهایی این زندانیان باید در مقابل دهها هزار زندانی قابل محاکمه پاکستان که حیثیت جنایتکاران جنگی را داشتند، از دولت پاکستان مطالبه می گردید، دو دیگر، در برابر امتیاز دادن های تجارتی و اقتصادی به پاکستان باید این مسأله مورد توجه قرار میگرفت. سه دیگر در همین سفر اخیر، باید مسوولین دولت افغانستان، مسأله رهایی زندانیان افغانی را در اولویت قرار میدادند. شمار زیادی از زندانیان افغانی که به مرز هزاران میرسد طی سالهای سرگردانی و مهاجرت هموطنان ما به پاکستان، صرف به دلیل نداشتن پاسپورت و امتناع از دادن پول به پولیس پاکستان در زندانهای پاکستان پوسیده اند.

طی چار سال گذشته اداره های موقت و انتقالی دهها هزار زندانی پاکستانی که در عصر طالبان و به نام (جهاد!) به هدف کشتار، ویرانی و چپاول با سلاح به داخل کشور آمده بودند، و در داخل کشور زندانی شده بودند. تحت فشار حلقات حکومت پاکستان، گروههای و شخصیتهایی بنیادگرا و گاهی به منظور ابراز حسن نیت، رها ساخت. اکنون هزاران زندانی افغانی از سالهاست که بی سرنوشت در زندانهای پاکستان دقیقه شماری می کنند، طی این چار سال باید حکومت افغانستان از مجاری گوناگون در صدد رهایی این زندانیان بر میآمد.

لازم به یاد آوریست که زندانیان افغانی از دو حالت خارج نیستند، شمار زیادی از آنان به دلیل نداشتن پاسپورت و شناختی کارت زندانی اند که باید هر چه زودتر رهایی یابندو شمار دیگر که چندان زیاد نیستند، به دلیل ارتکاب جرایم جنایی زندانی شده اند، در حالیکه میعاد حبس این زندانیان به سر رسیده، اما هر دو گروه زندانیان به دلیل نا توانی نمیتوانند و کیل دعاوی استخدام کنند و به مراحل رهایی شان ترتیب اثر داده شود.

ص ۴

کنفرانس لندن ودست آورد های دولت افغانستان

نویسنده: پوهندوي داکتر فاروق بشر

کنفرانس لندن که طی دو روز اخیر ماه جنوری سال ۲۰۰۶ دایر شد، در آن بیش از ۶۰ کشور جهان اشتراک کرده بود.

دولت جمهوری اسلامی افغانستان به قیادت جلالتمآب کرزی رئیس دولت برای جهانیان و ممالک کمک دهنده به اثبات رسانیده که حکومت او بعد از کنفرانس بن دوره حکومت موقت، کنفرانس توکیو و بالاخره کنفرانس لندن را چنان موفقانه سپری کرد که جهانیان از این دست آوردهای حکومت افغانستان نه تنها راضی و خرسند شده بودند بلکه دریافتند که حکومت محترم کرزی یک پارتنر خوب جامعه بین المللی میباشد. در این کنفرانس حکومت افغانستان استراتیژی خود را به جهان و ممالک ذی علاقه خیلی موفقانه تمثیل و دول ذی علاقه از این پروسه گذار حکومت افغانستان که سه دهه در جنگ امرار حیات کرده بود، دریافتند که حال افغانستان بطرف دموکراسی، صلح و انکشاف اقتصادی و سیاسی با گام های متین و بلند قدم می بردارد.

دولت افغانستان به جهانیان روشن ساخت که در افغانستان مردمانی وجود دارد که صلح را بر جنگ و دموکراسی را بر استبداد ترجیح میدهند. حکومت افغانستان به جهانیان نشان داد که مردم این سرزمین باستان و شیر آفرین انچنانکه در نبرد ازادی وطن در مقابل دشمن غول پیکر روس زانو به زمین نگذاشتند، توان آنرا دارند تا در اعمار و ابادانی وطن خود به همکاری جامعه بین المللی قدمهای بلند و سریع بردارند.

بیائید به بینیم جامعه بین الملل از یکطرف و مردم غم دیده وماتم کشیده ما از حکومت چه می خواهند؟

تاریخ افغانستان نشان میدهد که این سرزمین از نظر جیوپولتیک یا جغرافیای سیاسی، مملکت است که مردمان آن توانسته اند جهانگیران و استعمار گران را بار بار مجبور به زانو به زمین زدن کرده و کسانیکه بر حریم شان تعرضی نموده بعد از تلفات سنگین به بدنامی مجبور به فرار شده اند.

از نظر سیاسی این مملک کلید ثبات یابی نظمی در آسیا شناخته شده ثبات و استقرار سیاسی آسیا منوط به ثبات سیاسی در افغانستان شناخته شده است. تاریخ افغانستان شاهد سرازیر شدن جهان کشایانانی چون سکندر کبیر، مغل ها پارسها، انگلیس ها و روسها بوده است. ولی آنچنانکه تاریخ نویسان گفته اند که استیلای افغانستان اسان ولی نگهداری آن نا ممکن است و تاریخ هم این شهادت را میدهد، مردم افغانستان اسارت را نه پذیرفته اند.

دیدیم که عدم ثبات سیاسی در افغانستان، باعث شد تا تروریست ها در این سرزمین از هر گوشه و کنار جهان جمع شده و بحیث مرکز تربیه وتعلیم باندهای مخرب، این سرزمین را مبدل کردند، که اعمال شان جهان را به لرزه در آورده که نمونه آن تخریب مرکز تجارت شهر نیویارک، خط ریل اسپانیه، و انگلستان و باعث قتل هزاران انسان معصوم و بیگناه از شرق تا غرب شدند پس جامعه بین المللی قبول کردند که ثبات و استقرار سیاسی در افغانستان باعث ثبات واستحکام منطقه و جهان شناخته میشود.

در کنفرانس لندن، ممالک شامل کنفرانس این حقیقت را قبول کردند که افغانستان تخریب شده از نقطه نظر سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و کلتوری، نمی تواند به تنهایی خود را از این منجلاب نجات دهد، جامعه جهانی قبول کرد که حکومت و ملت افغانستان از جنگ و تباهی خسته شده و این مردم حالا می خواهند به کمک جامعه جهانی در اعمار تاسیسات سیاسی و جامعه مدنی که در آن قانون حاکم بوده نظم اجتماعی برقرار شده و به یک جامعه دموکراتیک تعویض شده. نیاز موجود است.

خوب بیائید دریابیم که در این آزمون از نظر سیاسی بعد از کنفرانس بن حکومت محترم کرزی به کدام مؤفقیت ها نایل و به چه موانع مواجه میباشد؟

در کنفرانس بن افغانان به جامعه جهانی به وساطت ملل متحد، تعهد دادند که ما توان آنرا داریم که در اعمار موسسات سیاسی خود از هر نوع خود گذری استفاده کرده بدون در نظر داشت سی سال جنگ و اقوام کشی، دور هم نشسته و نفاق را پشت سر گذاشته، در اعمار موسسات سیاسی خود به مساعدت و همکاری جامعه جهانی اقدام کنیم. انچنانکه در بن تعهد کردیم، ما توانستیم از حکومت موقت به حکومت انتقالی و از انتقالی به حکومت قانونی گذار کنیم، مردم شریف ما حاضر شدند تمام اختلافات سی ساله را پشت سر گذاشته به اشتراک همگانی لویه جرگه اول و دوم را تاسیس، قانون اساسی را تسوید و تصویب کرده و برمبنای آن انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی را برگزار کرده و در این پروسه موفق بدر آمدیم، البته این تحول خالی از کوتاهی و نواقص نبوده ولی جامعه ایکه سی سال در ستیزه بود، قومی، قوم دیگر را سرکوب کرده، کشته ها بجا گذاشته و جنایات گوناگون را علیه یکدیگر مرتکب شده، نباید انتظار برد که همه امور مملکت بشکل نارمل و بدون دغدغه در میدان عمل پیاده شده است. جامعه جهانی پولی را که در راه پیاده کردن دموکراسی در افغانستان چه در راه استقرار صلح و چه هم در عملی ساختن پروسه سیاسی چون انتخاب رئیس جمهور وشورای ملی مصرف نموده اند چشمگیر میباشد. اگر این پروسه برای خود ما گذاشته میشد ما از هیچ نقطه نظر توان عملی کردن آنرا به تنهایی خود نداشتیم.

جامعه جهانی حال از ما تقاضا دارد و ما هم در بر آوردن آن، به جامعه خود و جهان تعهد بستیم که در این پروسه دموکراسی به عقب بر نمی گردیم.

اشتراک کنندگان کنفرانس لندن از مامی خواهند تا افغانستان خاصتاً حکومت محترم کرزی تعهد نماید که در افغانستان مطابق میل و خواسته های مردم افغانستان جامعه جهانی پروسه دموکراسی را تعقیب و در اکمال آن قدم بقدم پیگیر باشیم، وقتی ما از دموکراسی سخن بمیان می آوریم باید بدانیم که در یک جامعه دموکراتیک و مدنی، حکومت و مردم آن چه امتیازات و مکلفیت ها دارند؟

اولین پدیده دموکراسی عبارت است از حکومت قانون، قانون باید تمام روابط مردم را با حکومت و از مردم را با مردم تنظیم نماید. تطبیق قانون سبب تامین امن و سلامتی در جامعه میشود. پس تا زمانی که قانون تطبیق نشود آمدن امن و مصئونیت در جامعه امکان پذیر نمی باشد. آوردن امنیت در یک جامعه مدنی بمردم فرصت میدهد تا در پرتو قانون از مصئونیت های آن مستفید شوند که قانون آنرا وعده داده است.

قانون باید موئیده داشته و بر مردم یکسان تطبیق شود قانون بدون موئیده بی معنی و بی مفهوم میباشد. در پرتو قانون باید ازادی های عامه تنظیم و تأمین شود. مردم باید بتوانند در پرتو قانون ازادانه اظهار عقیده نمایند.

ازادی بیان در جامعه دموکراتیک یک اصل قبول شده بوده، افراد نمی تواند نظر خود را در پرتو قانون، بدون خوف و محدودیت اظهار کنند.

تساوی حقوق افراد بدون در نظر داشت جنس، قوم، قبیله، مذهب، لسان و منزلت شخصی افراد یک پدیده قبول شده جامعه مدنی میباشد.

در کنفرانس لندن حکومت افغانستان وعده داد تا دموکراسی را در افغانستان پیاده کرده، ازادی های افراد را احترام نموده و حقوق مرد و زن را مساویانه احترام کنند. تعلیم حق هر فرد بوده باید دولت زمینه تعلیم را برای مردم ما بدون تبعیض جنس برای همه آماده سازد.

زدودن فقر، بیسوادی و ایجاد بیمه های اجتماعی یک اصل قبول شده جامعه مدنی و دموکراتیک میباشد. دولت وظیفه دارد تا در رفع فقر، بیسوادی، تبعیض و قانون شکنی آنچنانکه در کنفرانس لندن و عده داده شده موسسات عامه را به کار به گمارد.

افغانستان در برابر جامعه جهانی تعهد بست که کشت کوکنار را در مملکت از بین خواهد برد. جامعه جهانی در برابر این وعده حکومت ما، قبول کرده تا بدیل کوکنار را به زارعین ما مساعدت نماید. داشتن محل مسکونی مصئون، آب آشامیدنی و برق امروز از ضروریات اولیه جامعه مدنی است باید دولت در تهیه صحت عامه، تعلیم و تربیه ووسایل حمل و نقل با در نظر داشت احتیاج مردم آن اقدام نماید. سرکهای عامه باید اعمار، زمین ها زراعتی زیر آب شده و در بلند بردن سطح زندگی مردم حق اولیت داده شود. تعلیم حق هر فرد افغان است، باید دولت زمینه تحصیلات ابتدائیه و ثانوی را برای همه مردم آماده سازد.

حکومت افغانستان در کنفرانس لندن وعده داد تا در بلند بردن متوازن سطح زندگی عامه خاصتاً مردم قراء و معلولین توجه جدی و خاص نماید، باید فقر و بیسوادی در تمام مملکت از بین برده شده، زمینه شغل و کار برای مردم آماده گردیده صحت زن و طفل در قدم اولیت قرار داده شود.

باید در افغانستان اداره سالم ایجاد شود، کار بر اساس اصل لیاقت و شایستگی نه بر اساس تعلقات و مصلحت ها، بمردم میسر باشد. بلند بردن سطح زندگی ماموربن و مردم بطور متوازن در تمام مملکت یکی از پدیده های قبول شده جامعه مدنی میباشد.

حکومت افغانستان در کنفرانس لندن قبول کرد تا از طریق پیاده کردن استراتیژی وضع شده، افغانستان را ازین بن بست اقتصادی به مساعدت جامعه جهانی بدر آورد و در اعمار تمام موسسات خراب شده ما همکاری مادی و انسانی نماید.

ما در کنفرانس لندن وعده دادیم که توان آنرا داریم تا در افغانستان امنیت را تامین و دموکراسی را پیاده کنیم، ما وعده دادیم که مساعدت مالی جامعه جهانی را مطابق آنچه وعده کرده ایم صرف می نمایم.

پس بر اساس توافق ما با جامعه بین المللی، ما تعهد کردیم که در افغانستان زرع کوکنار را محومی کنیم، در پیاده کردن قانون و اوردن امنیت مطابق خواست جامعه جهانی اردوی ملی و پولیس ملی خود را تربیه کرده و در آوردن امن عامه در سر تاسر مملکت با جامعه بین المللی جد و جهد نمائیم، ما در تطبیق پلانهای اقتصادی بازار آزاد سعی بلیغ می نمائیم.

حکومت افغانستان به جامعه بین المللی تعهد داد که از پول های کمکی مطابق اصول و استندردهای بین المللی در راه عمران بنیادهای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و دموکراسی استفاده کرده حقوق زنان را اعاده و تامین کرده، بی سوادی را از جامعه گم کرده در راه پیاده کردن خدماتی صحی، تعلیمی و محو بیسوادی اقدام کرده و عملی نمائیم،

حکومت افغانستان قبول کرد که باید در تمام مملکت در قدم اول شهرها و بعداً در قراء در این پنج سال برق دایمی وهمگانی تهیه و در تمام مملکت و قصبات افغانستان توزیع می نمائیم. سیستم مواصلاتی خود را مطابق استندردهای قبول شده بین المللی اعمار وجاده های عمومی را در تمام مملکت امتداد میدهیم.

حکومت وعده داد تا فقر و فساد اداری را از طریق تعلیم و تربیه پرسونل عامه و پیاده کردن اصلاحات اداری محو می نمایم و اصل شایستگی، رقابت ازاد و لیاقت را قدم به قدم پیاده کرده، ارتشاء را از بین برده وسیستم قضایی خود را مطابق استندردهای بین المللی اصلاح و تنظیم می نمایم،

دیده می شود که وعده های حکومت افغانستان در کنفرانس لندن از طرف جامعه بین المللی پذیرفته شد و ممالک کمک دهنده وعده دادند تا در ظرف پنج سال اینده برای اعمار مجدد زیر بنا های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، کلتوری و پیاده کردن دموکراسی ده و نیم ملیارد دالر مساعدت کنند. ما و عده دادیم و جهانیان به معقولیت وعده ما باور کردند و با ما تعهد بستند که در آوردن امن و نظم عامه، پیاده کردن قانونیت و مشروعیت، سیستم اقتصاد بازار آزاد، واعمار همه گانی زیربناهای عمرانی با ما مساعدت مادی و تخنیکی کرده و قوای ناتو را غرض از بین بردن عناصر مخرب و ترورگر ازدیاد داده و اردوی ملی و پولیس ملی ما را تربیه نمایند.

محابس ما را مطابق استندردهای بین المللی اعمارا واصل حقوق بشر را در محابس ما از طریق تعلیم و تربیه دادن به کارمندان محابس در معرض اجراء قرار خواهند داد.

اگر مطالب متذکره فوق را جمع بندی کرده و نتیجه گیری نمائید ما وعده دادیم تا:

در افغانستان اساسات دموکراسی را از طریق پیاده کردن و تطبیق همگانی قانون، آوردن امن و نظم عامه، اصلاح سیستم اداری قضایی، اصلاح سیستم مواصلاتی، زراعتی و مالداری و در نهایت تامین حقوق بشر و مساوات و محو مواد مخدر بقدم های متین وجدی اقدام می نمایم.

این بود وعده های حکومت و دولت افغانستان که جامعه بین المللی آنرا پذیرفتند و در تائید اجرای پروسه کنفرانس بن، توکیو و برلین با حکومت افغانستان توافق نظر نشان داده و قبول کردند که برای دولت افغانستان مساعدت مالی و تخنیکی بیشتر می نمایند. این بود تعهدات دولت افغانستان که از طرف جامعه بین المللی بر آن صحه گذاشته شد.

اینکه آیا ما توان آنرا داریم که انچه را وعده داده ایم در عمل پیاده کرده می توانیم یا خیر قبل از وقت خواهد بود که من بر آن ابراز نظر کنم و آنرا به اینده می گذارم بیائید همه ما مشاهده کنیم و ببینیم که دولت افغانستان تا کدام حد موفق خواهد شد که این وعده های خود را عملی نماید؟

شاید سوالی نزد خوانندگان گرامی این مقاله من پیدا شود که من چرا در مورد پیاده شدن وامکان عملی نمودن وعده های دولت افغانستان از خود ابراز نظر نکرده و به قاطعیت نه گفته ام که، آیا دولت توان بشری و تخنیکی اجرای وعده های داده شده را در این پنج سال دارد یا خیر؟

جواب من این خواهد بود که، وقتی جامعه بین المللی کار کرد چهار ساله حکومت محترم کرزی را تائید واستراتیژی پنج سال آینده دولت افغانستان را بعد از غور و مداقه جدی، ارزیابی کردند و قبول کردند که حکومت افغانستان در این چهار سال توانسته است تعهدات خود را بجا آورد پس معلوم مشود که جهانیان و ممالک کمک دهنده دوره چهار سال گذشته حکومت را موفقانه ارزیابی کرده تعهد جدید سپردند که برای اعمار مجدد افغانستان ده و نیم میلیارد دالر دیگر میدهند و قبول کردند که حکومت افغانستان از تجربه چهار سال گذشته موفق بدر آمده است ولی هنوز هم کار زیادی و مصرف هنگفتی ضرورت است تا افغانستان مجدداً اعمار گردد، بناءً من هم در حال حاضر ولی بادیده باز و موشگافی اجرااات حکومت را ارزیابی خواهم کرد و منتظر خواهم ماند که آیا جامعه جهانی در این ارزیابی خود و قضاوت درست بوده و یا در اشتباه رفته اند؟ بناءً جواب سوال فوق را به ما بعد می گذارم و از این جهت از ابراز نظر قاطع در حالت و شرایط حاضر اجتناب می ورزم، ولی می گویم هر گاه تطبیق استراتیژی ارایه شده در کنفرانس لندن بدست اجرای مردمان اهل کار و شایسته سپرده شده، فساد از اداره از بین برده شود، قانونیت و مصئونیت در جامعه پیاده شده، وسایل جمعی تنظیم و اصلاح شده، نظام قضایی در مملک به معیار و استندرد بین المللی در آورده شود، تا جامعه از مافیای تفنگ بدستان نجات داده شود، جامعه مدنی و مساوات جنسی در همه اسور تامین گردد و فقر، بیسوادی رشوه ستانی از بین برده شود، امکان قوی پیاده شدن استراتیژی وضع شده وجود دارد. الغیب عند الله.

بصورت خلاصه اگر بگویم جهان متمدن دریافتند که افغانستان در ساحات امنیت، اداره سالم، تطبیق قانون و حقوق بشر در نهایت انکشاف اقتصادی و اجتماعی جد و جهد می نمایند و بناء بر همین ملحوظ وعده کمک مزید را به حکومت محترم کرزی دادند. مگر تا جائیکه دیده میشود ما مردم خود را قانع نساخته ایم که اعمال و کردار حکومت ما انچه وعده داده شده بود در عمل پیاده نکرده ایم، مثلاً ما تا هنوز موفق نه شده ایم ارتشاء و فساد اداری را تحت کنترول بیاوریم، فضای وطن را شفاف سازیم، اسلحه را از تفنگ بدستان جمع آوری کنیم، کار را به اهل کار بسپاریم، فقر و بیسوادی را به حد اقل ان بیاوریم، از اصل لیاقت، شفافیت، مهارت و شایستگی در استخدام کارمندان دولت استفاده کنیم و حد اقل دموکراسی را در روند زندگی سیاسی پایه ریزی کنیم.

مردم ما از حکومت محترم کرزی میخواهند تا انچه را وعده کرده در تعمیل ان تعلل نه ورزیده به جرئت کامل و ایمان به خداوند پاک آنرا در معرض عمل قرار دهند تا نزد خداوند پاک در روز جزا و ملت مظلوم افغانستان سرفراز باشند.

ما خبری را از رسانه های جهان و خاصتاً از وزارت مالیه افغانستان شنیدیم که بنابر نداشتن توان تخنیکی و ترتیب پروژه هائیکه قناعت ممالک کمک د هنده را فراهم کرده بتواند عده از وزارت خانه های افغانستان نه توانستند از کمک های وعده شده بهره برداری کنند و بناءً وجه وعده شده مورد استفاده حکومت قرار نگرفت و کمک دهند گان در سال مالی آینده آنرا برای ما خواهد داد.

رښتيا چې زمونږ هيواد يې د اور لمبو ته کش کړی دی

اشرف

هر هيواد چې د بل په کورنيو چارو کې په ښکاره يا پټه لاسوهنه کوي پداسې لاسوهنه کې خپل لنډ او اوږد مهاله اهداف تعقيبوي زمو هيواد په عمومي توګه د تاريخ په اوږدو کې او په ځانګړې توګه لاسوهنه د هغو د انکار په وروستيو لسيزو کې له داسې اهدافو څخه ساتل شوي نه دی او زمونږ د هيواد وروسته پاتې والی د دغو اهدافو د سرته رسولو لپاره ښه زمنيه برابره کړيده. د لاسوهنو په جريان کې تر هر چا زيات مونږ ته د ګاونډيو او په تيره بيا د پاکستان له خوا تکانونه راکړل شوي دي چې زمونږ د ژوندانه ټول هيلې يې مړې ژوندۍ کړی دی که څه هم پاکستاني مسوولين چې کله په واک کې وي د سياسي ملحوظاتو په پام کې نه قانع کيږي او په رښتو ستر ګو د خپلو مخربو هيوادوالو په راتګ انکار کوي.

د پاکستان د استخباراتو پخواني مرستيال ډګروال يوسف په خپله ليکنه (فاجعه قرن ما) کې ليکلي چې زه د سی ای ای په اداره کې نه يوازې دا چې دافغاني ځانګې رئيس وم بلکې د مجاهدينو د پوځي روزنې، زده کړې او وسله وال کولو دنده هم راتر غاړه وه بلکې د هغوی عمليات مې هم تعقيبول نوموړی ليکي چې زمونږ هدف دا و چې افغان هيواد اورته وکشول شي.

په هيواد کې د تخريبي عناصرو له ويناوو څخه او دغه راز د ډګروال يوسف له ليکنې څخه څرګنديږي چې پاکستان د خپل جوړيدو راهيسې غواړي په څنګ کې يو کمزوری او تر خپل نفوذ لاندې هيواد ولري، همدا وجه ده چې هغه زمونږ په هيواد کې د جګړو د پيل له وخت څخه تر اوسه پورې خپلې مداخلې روانې کړي دي او اوږد تش په نامه سرحد او قبايلي سيمې يې پلمه کړي دي چې ګڼې د تروريستي عناصرو مخه يې خلاصه کړی ده.

پاکستان له يوې خوا زمونږ سره په ظاهره د ښه ګاونډيتوب د اصولو غوښتنې وړاندې کوي او له بلې خوا له خپل لورې څخه د تروريستي عناصرو د راتللو مخه نشي نيولای اصلاً دا ټولې مداخلې او پټې لاسوهنې پدې روانی دي چې هغوی نه غواړي په خپل څنګ کې د پياوړي او ارامه هيواد درلودونکی اوسي او غواړي چې افغان دولت له هر پلوه دوی ته احتياج او ددوی دتوليداتو لپاره يو ښه ازاد بازار وي او دغه راز دوی وکړای شي د دواړه هيوادونو تر منځ د تش په نامه کرښې موضوع سره وساتي او يا يې تثبيت کړي ځکه خپلو ورسره کړيو ته د تروريستانو د روزلو وسله وال کولو او رالیږلو اجازه په پټه ورکوي او دغه بد حالت يې رامنځته کړی دی.

اوس په داسې حالاتو او شرايطو پخپله د افغانانو لپاره لازمه ده چې د خپل هيواد د ساتلو او جوړولو لپاره ټول مسوولیت يوازې د امنيتي ځواکونو په غاړه وانه چوي بلکې عملاً او په پوره اخلاص سره د دفاع لپاره ودريږي او راهڅوونکي تخريبي عناصرو ته د تخريب زمنيه له مينځه يوسي.

وحدت ملی

شفیقه احمدی

افغانستان کشوریست مقدس لبیک نگوئیم چرا
که تاریخ پر افتخار دارد به آن احترام نگذاریم چرا
و ما نمیتوانیم به اساس در امورات کاری از آن
امتیاز یک ملیت وطن استفاده ننمائیم در
خویش را ترقی و سوق صورتیکه تمام موفقیت ها
و اداره سالم نمائیم و در وحدت ملی ماست در
دیگر ملیت های خویش نظر نگیریم و هر افغانیکه
را به فراموشی بسپاریم وحدت ملی ما را در نظر
چرا همه افغان هستیم و نداشته و منافع شخصی را
در آبادی و ترقی کشور بالاتر از منافع ملت خود
همه باید سهم خویش میداند واقعیت اینست که
راادا ء نمائیم به یک آب را در آسیاب دشمن
روحیه کاملاً اسلامی و میریزاند و حتا سبب از
انسانی تحت اداره و احد بین رفتن وطن ما خواهد
میتوانیم وطن خویش را شد بناءً لازم میدانیم که
آباد سازیم، بگوئیم وحدت ملی عزت
در طول تاریخ هویدا و است وحدت ایمان وحدت
معلوم است هر زمانیکه سر نوشت وحدت وظیفه
ما وحدت کامل داشته است، وحدت ترقی
ایم پیروزی چشم گیری وپیشرفت، بازسازی و
نصیب ملت ما گردیده بالاخره زندگی است.
است و سبب عزت و برای اینکه تمام موفقیت
افتخار تمام افغانها شده ها و رازهای زندگی
است و تاریخ ما را ارتباط ناگسستنی دارد
روشن گردانیده اکنون باید عمل نمائیم ولی ای
نیز بدانیم در هم چو کاش وطنم را در وحدت
شرایط دشوار که بدون ببنیم ای کاش چه وقت
وحدت ملی آهنین باشد که وطنم به یک
نمیتوانیم کشور جنگ مشت فولادین وحدت ملی
زده خویش را بازسازی مبدل گردد، ای کاش که
نماییم ما در همچو باز وطنم را عاری از
شرایط که دشمنان مسایل شخصی، تنظیم،
تاریخ مردم افغانستان حزبی، قومی، ملیتی،
که وحدت ملی را خدشه سمتی ببینم برای اینکه
دار ساخته است باید جنگ خانمان سوز قومی و
چتان عمل آگاهانه ملیتی ما را چقدر بیچاره
انسانی و اسلامی را در ساخته است
پیش داشته باشیم که که نمیتوانستیم از
وحدت ملی ما را برهم کوچه به کوچه دیگر رفت
نزند. کار به اهل آن و آمد نمائیم دشمنان
سپرده شود و تمام وطن ما چقدر استفاده
مسایل شخصی، تنظیمی، اعظمی ازین حالت ما
حزبی، قومی، ملیتی و کرده اند وطن محبوب
سمتی خویش را کنار خویش را که تاریخ پر
گذاشته و کلمه وحدت افتخار دارد و در حالت
که ضامن پیروزی و رنج وعذاب میبینیم و
موفقیت ماست در نظر برایم که یک زن افغان
بگیریم، ما در صورتیکه هستم طاقت فرسا است و
وحدت ملی داشته باشیم من منحیث یک فرد افغان
در تمام عرصه های به کلمه مقدس وحدت
زندگی اعم از اجتماعی، احترام عمیق میگذارم و از
اقتصادی، سیاسی، برادران و خواهران تقاضا
نظامی، کلتوری به مینمائیم که به این کلمه
وفقیت های چشم مقدس که ضامن پیروزی
گیر نائل خواهیم آمد، و موفقیت ماست ارج
پس چرا به این کلمه گذاشته و عمل نمایند.

چرا حقوق عدهٔ از کارمندان دولت اعاده نمیشود؟

اشرفی

کشور عزیز ما افغانستان طی سه ده اخیر شاهد فراز و نشیب های زیادی بوده وعده کثیر مردمان کشور این نا بسامانی ها را اگاهانه و غیر اگا هانه متحمل شده اند.

طی این سه دهه مردم خاصتاً طبقه کارمندان دولت ناگزیر فرمانبردار هر یک ازین قدرتمندان بوده اند. یکعده که نتوانستند با هریک ازین دوره ها سازش نمایند ناگذیر ترک وطن نموده و دیار هجرت را در پیش گرفته است، که در طول این سه دهه سه نوع مهاجرت ها صورت گرفته است:

۱. آن عده مردم خاصتاً کارمندان دولت که نتوانستند با دولت کمونیسی وقت سازش نمایند ناگزیر فرار را برقرار ترجیح داده و ترک وطن نمودند.

۲. آنعده از هموطنان که با به وجود آمدن دولت مجاهدین هست وبود و آبرو و حیثیت خود را در معرض خطر و تجاوز دیدند مجبور به ترک دیار آبائی شان گردیدند، که شاید مدعا ما یک میلیون شهرنشینان کابل مرکز افغانستان میباشد.

۳. دسته سوم آن گروه از مردم درد دیده ما می باشند که با ظهور امارت فاشیستی طالب ترک وطن و کاشانه نمودند.

به هر حال با آمدن دولت های جاگیر یکی پی دیگری سر دمداران قبلی خویش را به اصطلاح به چار کتاب کافر کشیده و برای بقا خود ریفورم های را به میان آوردند.

یکی ازین ریفورم ها که با به میان آمدن دولت موقت مجاهدین نافذ گردید اعاده حقوق کارمندان دولت که طی سال های ۱۳۵۷ - ۱۳۷۰ ترک وطن نموده بودند، میتواند با حفظ تمام حقوق اداری شان مجدداً به وطن برگشته و اشغال وظیفه نمایند. صرف نظر از اینکه تفکیک شود که چه کسانی واقعاً از ترس و بیم حکومت های کمونیسی ترک و ظیفه نموده اند ویا معاذیر غیر از ان.

دو دیگر ریفورم است که با به میان آمدن دولت انتقالی اسلامی قانونیت پیدا نموده و آن اینکه آنعده از کارمندان دولتی که طی سال های حکومت طالبی ترک وطن نموده اند، در صورت باز گشت به وطن تمام حقوق اداری آنها پرداخته شود.

گروه سومی از کارمندان دولت که طی سال های ۱۳۷۱ الی برقراری حکومت طالب ها در کابل یعنی در وقت حکومت شر وفساد که تنها حدود اربعه کابل به هست حکومت ملکوک الطوایفی تبدیل شده بود عده کثیر از شهروندان کابل خاصتاً کارمندان، رنجدیده کابل که با تمام مشکلات دوره کمونیستی را متحمل نموده ترک وطن ننموده بودند اما با به وجود آمدن این حکومات ملکوک الطوایفی جبراً و ادار به ترک وطن گردیده به کشور های همجوار مهاجر شده و به لشکر مهاجرین افزوده شد.

سوال اینجاست که دولت موقت و انتقالی آقای کرزی به اساس کدام معیار حقوق این گروه از کارمندان را نادیده گرفته و در مورد اعاده حقوق شان غفلت صورت گرفته است.

با ذکر مراتب فوق از اینکه جمهوری نو تاسیس افغانستان به کار و فعالیت شروع نموده منحیث یک اقدام نیک حقوق و رتب آن عده کارمندانی راکه طی سال های ۱۳۷۱ - ۱۳۸۱ به نوعی از انواع مجبور به ترک وطن گردیده اعاده تا آنها خویشتن را در بین سایر کارمندان که از دیار مهاجرت برگشته اند حقیر نپنداشته و با عشق و علاقه سرشار به وطن آبایی خویش برگشته و در بازسازی کشور شان سهیم گردند. در غیر آن نمیتوان حکومت فعلی را نا جی قانون خواند.

برق کابل: تامین انرژی از سدهای رو به استهلاک

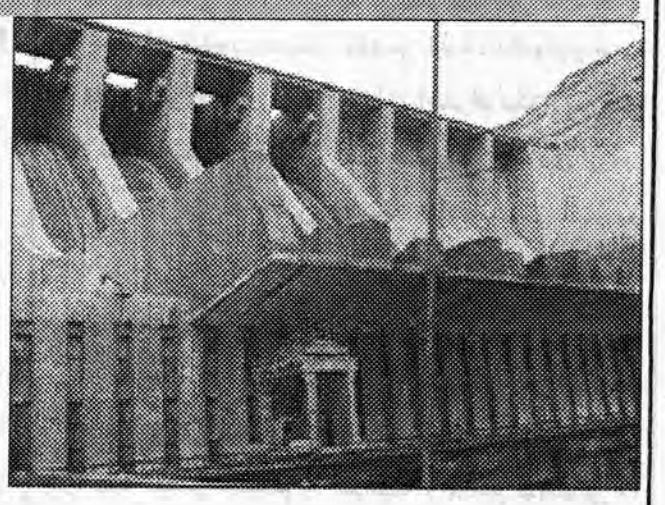

بند برق (سد) ماهیپر یکی از بندهای موسمی (فصلی) است که تنها با افزایش مقدار آب، قدرت تولید انرژی برق را دارد.

این بند در سال ۱۳۴۵ خورشیدی توسط سه شرکت آلمانی ساخته شده است.

بند برق ماهیپر، سه توربین دارد و در گذشته، هر ساعت ۶۶ مگاوات برق تولید می کرد، ولی با بروز جنگ های داخلی در افغانستان ، قدرت تولید انرژی برق در این دستگاه تولید برق چندین مرتبه کاهش یافت.

صدمات ناشی از جنگهای داخلی، در ظاهر این دستگاه کشور، اجرای آن به زمان بیشتری نیاز دارد.

در مسیر بند برق ماهیپر، سه بند برق دیگر (نغلو، سروبی و درونته) نیز موقعیت دارد که کار تجهیز و تقویت آن در دست اجرا است.

در حال حاضر بند برق نغلو صد مگاوات برق تولید می کند و این انرژی، برق را در بخشهایی از شهر کابل و اطراف آن تامین می کند.

این بند چهار توربین دارد.

دستگاه تولید برق نغلو نیز در زمان جنگهای داخلی خسارات زیادی برداشته و انبارهای وسایل و پرزه های اضافی آن نیز به غارت رفته است.

هر چهار توربینی که هم اکنون در این بند فعال است با خطر استهلاک روبروست.

وزارت انرژی و آب برای تجهیز این بند که دارای ظرفیت بلند تولید برق است برنامه ریزی کرده و در حال حاضر به منظور تجهیز و بازسازی آن، شرکتهای مختلف را فرا خوانده است.

بند برق نغلو از سوی یک شرکت اوکراینی در سال ۱۳۴۵ خورشیدی ساخته شد.

یکی از مسئولان این بند برق می گوید پیش از این، کشور اوکراین پیشنهاد کرده بود که این بند را با مصرف حدود یازده میلیون دالر نوسازی کند، ولی ظاهرا این پیشنهاد جدی گرفته نشده و هنوز روشن نیست کدام کشور برای بازسازی این بند موظف خواهد شد.

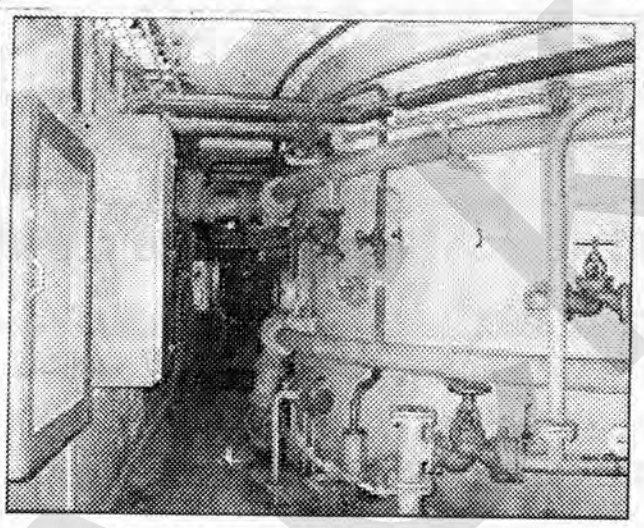

ببرک حمیدی، مسئول بند او سپرده خواهد شد.

برق نغلو می گوید اگر بازسازی این بند به کشور اوکراین سپرده شود، مصرف کمتری خواهد داشت.

نظرهای دیگری هم مبنی بر این که ممکن است کشور دیگری با قیمت گزاف تری قرارداد نوسازی بند برق نغلو را به عهده گیرد، وجود دارد.

ولی مسئولان وزارت آب و برق می گویند در این مورد با شفافیت برخورد خواهند کرد و هر شرکتی که پیشنهاد و معیارهای دولت افغانستان برای بازسازی این بند را بپذیرد، این قرارداد به

کرزی از پاکستان خواهان...

دولت افغانستان از پاکستان انتظار دارد که از عبور افراد شورشی وابسته به طالبان از مرز این کشور و ورودشان به خاک افغانستان جلوگیری کند.

از زمان سقوط طالبان در سال ۲۰۰۱ تاکنون، سال ۲۰۰۵ برای افغانستان خونین ترین سال بوده است و طی آن عده ای از مأموران مرزی و افراد غیرنظامی هدف حملات شورشیان قرار گرفته اند.

به تازگی برخی از مقامات افغان پاکستان را به حمایت از افراد مسلح طالبان متهم کرده اند اما حامد کرزی چنین اتهامی به پاکستان وارد نکرده و در مذاکره با مقامات پاکستانی با دیپلماسی و احتیاط بیشتری سخن گفته است.

او طی سخنرانی در دانشکده نظامی پاکستان پیکارجویی مذهبی را خطری برای ثبات منطقه خواند و بر ضرورت همکاری دو کشور در مبارزه با آن تأکید ورزید.

تحلیلگران عقیده دارند که میان افغانستان و پاکستان فضای از بی اعتمادی وجود دارد زیرا پاکستان نیز نسبت به افغانستان در برانگیختن نا آرامی در استان بلوچستان این کشور، مظنون است.

با وجود کلمات مثبتی که سران دو کشور در دیدار با یکدیگر به کار برده اند، هنوز روشن نیست که فضای عدم اعتماد میان دو کشور از بین رفته باشد.

مشکل دیوارها و موانع...

بسیاری ازشهریان کابل معتقد اند سرکهای کابل بخاطر حصارهای امنیتی دیوارهای امنیتی و سیم های خاردار بیشتر به یک منطقه جنگی شباهت دارد تا به پایتخت یک کشور.

این در حالیست که کمیسیون مستقل حقوق بشر چندی پیش در نامه سرگشاده به حامد کرزی بستن جاده ها را توسط نیروهای امنیتی به دلایل امنیتی نقص صریح حقوق بشر خواندند.

نشر تصاویر کشتار...

تصاویر کشتار جمعی در وزیرستان شمالی نشانده بر خورد خشونت آمیز مردم قبایل وزیر با مخالفین حضور نیروهای طالب و القاعده د رمناطق شان است اما این مسئله ظاهر قضیه است. کارشناسان معتقد اند که انجام این حرکت سازمان یافته بوده و در جهت تطبیق اهداف سیاسی نظامی کشور همسایه پاکستان صورت گرفته است. در همین حال حامد کرزی رئیس جمهور کشور بمنظور جلب همکاری های امنیتی و کسب حمایت های سیاسی حکومت پاکستان به آن کشور سفر نموده است.

دوه تنه ازبکان له...

نیول شوي کسان ویل کیږي په دري ژبه خبري کوي او افغاني کالي یې په تن دي . افغان او پاکستاني وو

لورو په وار وار د افغانستان او پاکستان تر منځ د بهرنیو جنګیالو د شتون خبر ورکړي

حمله به عضو شورای ...

آقای ضیایی می گوید افراد ناشناس یک بم دستی را به اتاق محل استراحت وی پرتاب کردند اما این بمب دستی به جالی پنجره برخورد کرده و پس از برخورد به زمین منفجر شد.

آقای ضیایی می گوید این حمله انگیزه سیاسی داشته و هدف از آن، متشنج کردن اوضاع امنیتی در ولایت بلخ است.

پولیس تاکنون هیچ کسی را در این رابطه بازداشت نکرده است. جنرال خان محمد مجاهد، رییس پولیس ولایت بلخ می گوید تحقیقات برای شناسایی عوامل این حادثه آغاز شده است.

امیر محمد ضیایی دومین عضو منتخب شورای ولایتی ولایت بلخ و از فرهنگیان وابسته به یکی از احزاب جهادی است.

دتاجکستان بریښنا...

اټکل شوي چې د خبرو اترو په وروستي ورځې کې به له افغان لوري د بر یښنا وزیر اسماعیل خان د تاجک لوري به ژربیک نومخمدوف او له ایراني لوري به پرویز فتح یو مهم تړون هم په دې اړه لاسلیک کړي

توافق رسمی بر سر احداث خط...

به گزارش مارک دامت، خبرنگار بی بی سی در کابل، اعلام رسمی این خبر قدم بزرگی در جهت احداث این خط لوله گاز به شمار می آید و مصارف احداث این خط لوله هزارو پنجصد کیلومتری سه ونیم میلیارد دالر پیش بینی شده است. وی می افزاید که دینشاه پاتل، وزیر امور نفت و گاز هند که به عنوان ناظر در نشست مقامات افغان و پاکستانی برای احداث این خط لوله حضور داشتند، بر ضرورت شروع سریع احداث این خط لوله تأکید کرده است.خبرنگار بی بی سی می گوید که هر سه کشور از این پروژه نفع خواهند برد: ° ترکمنستان به بازار انرژی پاکستان راه خواهد یافت و از وابستگی خود به روسیه خواهد کاست.° پاکستان انرژی مورد نیاز خود را که در حال افزایش است تأمین خواهد کرد. افغانستان میلیونها دالر از طریق عبور خط لوله از خاک کشور کسب خواهد کرد. خبرنگار بی بی سی گزارش می دهد که سه دولت افغانستان، پاکستان و ترکمنستان بر سر مسائل کلیدی پروژه به توافق رسیده اند ولی باید سرمایه گذارانی بیابند که حاضر به سرمایه گذاری در این طرح عظیم باشند.

به گفته مارک دامت طرح انتقال گاز منطقه آسیای مرکزی به پاکستان از دهه ۱۹۹۰ مطرح بوده ولی جنگ داخلی در افغانستان و حکومت طالبان مانع از تحقق آن شده بود.

به اعتقاد خبرنگار بی بی سی، دولت افغانستان امیدوار است این طرح باعث شکوفایی اقتصادی و بهتر شدن وضع امنیتی در مناطقی شود که در گذشته دچار نا امنی و فقر بوده اند.

مسأله، زندانیان افغانی در...

وظیفه و مکلفیت مراجع دولتی افغانستان، نهادهای حقوق بشر ملی و بین المللی است که در زمینه داخل اقدام شوند، بخصوص حکومت افغانستان باید تا کنون درین مورد پیشقدم میشد و مسأله این زندانیان را با مراجع پاکستانی حل و فصل میکرد، اما جای تعجب است که این مسأله به دست فراموشی سپرده شده است.

اکنون که آقای کرزی از سفر موفقانه اش به پاکستان بر میگردد، این مسأله انسانی و افغانی را در نظر بگیرد و هیأتی را موظف سازد تا از مجاری مربوط، راههای حل این معضله را جستجو و با مقامات حکومت پاکستان یکطرفه کند.

اراده
زیرنظرهیات تحریرانتشار میباشد
موسس وصاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: سهراب دیدار
ERADA Daily
اراده در ویرایش و پیرایش مطالب دست باز دارد
آدرس: پروان مینه (ایستگاه سینمای بهارستان سرک مسجد حاجی میر احمد خانه نمبر۹۵)
موبایل: ۰۷۰۲۲۲۷۲۶
روزنامه آزاد وملی نشریه مرکزنشراتی افغان
اندیشه وعقاید مطرح شده ازسوی نویسنده گان به خودشان مربوط است
کمپوز و دیزاین: انجینیر محمد جمیل "امیری" و سبحان الله "داودزی"
چاپ: مطبعه مرکزنشراتی افغان
Daily Independent Publication, Publisher: Afghan Media Resource Center
Founder: Haji Sayed Daud, Chief Editor:Suhrab Didar (Mobil phone :070222726)
eradadaily@yahoo.com
eradadaily@hotmail.com
به لیست یک شماره ۳ افغان